

РЕШЕНИЕ

№ 6495

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7266** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на „ВД - ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Д., против решение №1931 от 31.05.2022 г., постановено по НАХД № №17833/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно №600527-Р607599 от 16.09.2021 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, с което на търговското дружество, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредбата/. Наведени са доводи за неправилност на решението, поради противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че е налице недоказаност на нарушението, тъй като установената разлика от 154,00 лв., представлява оборот от предходни дни, както и че същата не се намира в касата, а се съхранява в бюрото на служителя в обекта. Счита, че в процесното наказателно постановление липсват каквито и да било конкретни мотиви - свързани с конкретния

субект и конкретната фактическа обстановка, при които е възприето, че е извършено нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, а се съдържа единствено бланкетно посочване, че фактическа обстановка се потвърждава от констатациите отразени в П. №0462398/23.03.2021 г. Сочи, че в нарушение на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" не са индивидуализирани като отделни изпълнителни деяния, а са описани като едно административно нарушение, за което е наложена една санкция, а всъщност нарушенията са две - незаписване на въведена сума от 154, 00 лв. и незаписване на изведена сума в размер на 154, 00 лв., представляваща парични средства, изведени от касата. Сочи се, че в случая е следвало да се приложи разпоредбата на чл. чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС и да се наложи санкцията по ал. 1 от с.з. Изтъква се и наличието на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. По тези съображения моли за отмяна на обжалваното решение заедно с потвърденото с него наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

Отвeтникът Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. А., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки от 30.09.2022 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийският районен съд е установил от фактическа страна, че на 23.03.2021 г. инспектори по приходите извършили проверка в търговски обект - платен паркинг, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ВД-Груп“ ЕООД. Към този момент дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство, модел "D.", с ИН на фискалното устройство DY445343 и ИН на ФП № 36603379, бил в размер на 0 лв. Била извършена проверка на касовата наличност - при преброяването била установена сума в размер на 154 лв. Констатирана била разлика в размер на 154 лв. Установено било, че промяната в касовата наличност не се отчитала с монтираното и работещо в обекта фискално устройство, което притежавало функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Проверяващите констатирани, че търговецът не е изпълнил задължението си: Да отбележи всяка промяна в касовата наличност чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. За извършената проверка бил съставен протокол от 23.03.2021 г. от проверяващите инспектори О. Л. Т. и Р. Н. С..

За установеното нарушение по чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, на 31.03.2021 г. е съставен АУАН № F607599, предявен и подписан от представител на търговското дружество.

Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на

производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Препис от наказателното постановление е връчен на управителя на дружеството на 13.12.2021 г.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Обосновал е извод, че търговецът безспорно е извършил нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Приел е, че правилно е приложена разпоредбата на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, поради липсата на доказателства, че нарушението е довело до неотразяване на приходи.

Решението е правилно.

За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Настоящата съдебна инстанция счита, че съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства. Не се споделя доводът на касатора, че решението на Софийския районен съд е постановено при неизяснена фактическа обстановка, тъй като всички приложени по делото доказателства безспорно установяват, че е реализиран състава на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в наказателното постановление фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Касационната инстанция в настоящия й състав споделя изложеното в мотивите на обжалвания съдебен акт, че процесното нарушение е такова по отчетността. Наложена от наказващия орган санкция по чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС е правилно определена. В наказателното постановление е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. В цитираната разпоредба от Наредбата е предвидено, че извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира в устройството чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Съгласно приложената от наказващия орган разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 3000 до 10 000 лева. Съобразно изречение второ на чл. 185, ал. 2, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по, ал. 1, които са в размер от 500 до

2000 лв. за едноличните търговци и юридическите лица.

В случая, е налице разлика в касовата наличност, в размер на 154,00 лв., за която сума органът приема, че представлява такава, която не е била служебно въведена в касата на търговеца, въпреки функционалните за това възможности на фискалното устройство, т.е. установено е нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, което представлява нарушение на нормативен акт по приложението на ЗДДС по смисъла на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Нарушението е правилно квалифицирано, като нормата съдържа в себе си две възможности за санкциониране, като разграничителния критерий е дали нарушението е довело до неотразяване на приходи или не. В случая е налице фактическа констатация, че невъвеждането в касата на сумата от 154,00 лв. не е довело до неотразяване на приходи. Нарушението е налице - сумата не е надлежно въведена в касовия апарат и след като има данни това да не е довело до неотразяване на приходи, нарушението следва да се санкционира по чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, както е процедирали административнонаказващият орган.

Настоящия съдебен състав намира, че наказващият орган се е съобразил с нормата на чл. 27 от ЗАНН, като е отчел всички обстоятелства, около извършване на нарушението и е наложил административно наказание „имуществена санкция“ в минималния, предвиден от закона размер, което не подлежи на редуциране

Няма как да се приеме, че е налице нарушение и на чл. 18 от ЗАНН. Нарушението на чл. 33, ал. 1 от Наредбата представлява промяна на фактическата касова наличност, която не е отразена във фискалното устройство, работещо в обекта. В случая фактическата касова наличност на паричните средства в търговския обект е една величина, а обстоятелството, че тази наличност се регистрира чрез две различни операции не означава, че се извършват отделни деяния по смисъла на чл. 18 от ЗАНН. Неотразяването на съответните суми по смисъла на чл. 33, ал. 1 от Наредбата в един търговски обект представлява едно нарушение.

Съдът е изложил задълбочени мотиви, че не са налице основания случаят да бъде определен като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят изцяло от състава на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) при направеното своевременно искане, на ответник по касация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1931/31.05.2022 г., постановено по НАХД № 17833/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЕТ „ВД - ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.